

Què faran els lluitadors antifranquistes?

written by Josep Manel Ximenis | 29 de maig de 2017

Fa temps que hi ha una idea que em dóna voltes davant la perspectiva de la realització del nostre referèndum d'independència aquesta tardor: Què faran els demòcrates unionistes que hi ha al Principat? Què faran tots aquells lluitadors antifranquistes (que encara n'hi ha un munt)? Què faran els hereus reals i ideològics de la lluita antifranquista i de la lluita per la democràcia?

L'actual Estat espanyol és conseqüència i dóna continuïtat a 36 anys de franquisme. No és només una opinió pròpia condicionada pels meus anhels i desitjos, sinó que en una anàlisi objectiva d'en Dan Hancox, en l'article "[The Ghosts Spain Tries to ignore](#)", publicat a The New York Times, critica amb molta duresa el pacte de silenci de la "democràcia espanyola" pel maltractament i oblit de milers de víctimes del feixisme i del franquisme, en el qual reflecteix la realitat actual de l'estat espanyol.

En aquest article es deixa en evidència el govern espanyol i la situació que es viu a Espanya des de fa més de 40 anys. I diu allò que molts ja sabem des de fa temps, que el PP, com a gran partit de la dreta espanyola, ha absorbit una gran part del franquisme sociològic i ha incorporat en la seva estructura una bona part de la maquinària d'aquella època, amb totes les forces de la funció pública, del poder judicial o de l'estructura de seguretat –tal com es pot comprovar amb l'Operació Catalunya–. Durant aquests darrers 40 anys, a l'Estat espanyol ningú no ha fet neteja, ni tan sols quan van tenir oportunitat els governs d'esquerres. Sota la dictadura de Franco, els guanyadors de la guerra es van passar 36 anys escrivint la història de la seva victòria, ensenyant-la a les escoles, consagrant-la en la cultura popular i incrustant-la

en la societat.

Després de la mort del dictador, ningú no ha passat comptes, ni hi ha hagut cap equivalent de “desnazificació” de funcionaris o col·laboradors del franquisme. Espanya no va fer res semblant a una comissió “de la veritat i la justícia” com van fer Alemanya o Itàlia, malgrat totes les persones que van lluitar per la democràcia i que van ser represaliades durant la dictadura i que han governat durant aquests darrers 40 anys.

A aquesta impunitat actual dels franquistes i dels tardofranquistes a l'Estat espanyol ha ajudat molt la llei d'amnistia del 1977, per la qual s'impedeix qualsevol procediment legal contra els crims comesos durant la guerra i la dictadura. Aquesta impunitat fa que aquests crims encara perdurin en la nostra societat a partir d'incomptables nissagues familiars que continuen exercint el poder i que consideren legítims els seus procediments per obstruir una veritable democràcia. Tota aquesta gent se sent molt còmoda sota la protecció del PP.

Aquesta és la realitat de l'Estat espanyol: una pseudodemocràcia on els franquistes i els tardofranquistes se senten còmodes sense enyorar la dictadura ni els seus procediments i en què a una majoria de la societat, a la qual se li van incrustar els valors de la dictadura, li costa reclamar canvis, reclamar avenços democràtics i troben perfectament normals els atacs institucionals a una feble democràcia espanyola.

Malgrat això la societat catalana ha fet un pas al davant molt important per intentar trencar amb totes aquestes rèmores del passat i avançar cap a una veritable democràcia, cap a una veritable república, fent un referèndum.

Sembla inevitable que el referèndum d'independència s'acabarà fent i que serà vinculant i unilateral. En aquest sentit, què

faran tots els demòcrates que hi ha al Principat? Què faran aquells que van lluitar contra el franquisme i el seu autoritarisme? Què faran els hereus d'aquells lluitadors? Optaran per continuar negant l'expressió a les urnes de la voluntat popular fent costat a un govern i un estat hereu del franquisme? S'autonegaran el dret a participar i votar en un referèndum que serà cabdal per les seves vides? Preferiran quedar-se en la continuació del franquisme? O s'apuntaran a la creació d'una nova República veritablement democràtica que trenqui d'una vegada per totes amb l'allargada ombra del franquisme?

Aquesta és una idea que em neguiteja perquè jo provinc d'una família antifranquista que no eren independentistes, però en la qual ara tots ho som.

En aquest país som molts els que ja estem treballant per construir la República Catalana. Una República veritablement democràtica que superi les diferències que ara existeixen a la nostra societat i que ens doni tots els drets d'una societat moderna. Uns drets que no tenim dins del Regne d'Espanya.

Totes les persones d'esquerreres i progressistes que hi ha al nostre país seran benvingudes a millorar la creació d'una nova República molt més lliure, molt més social, molt més solidària i molt més igualitària.

Tots aquells anhels de la mala anomenada "transició" els podem aconseguir.